

Živimo v pravni državi!

Pred dnevi je porotno sodišče v Benetkah objavilo rzsodbo v zvezi z atentatom pri Petovljah, kjer so 31. maja leta 1972 bili ubiti trije karabinjerji, dva pa sta bila hudo ranjena. Sodišče je po posvetu, ki je trajal nič manj kot 77 ur, izreklo stroge kazni: dve dosmrtni ječi ter skupno 81 let ječe.

Nekateri komentatorji so te dni zatrdili, da je v Benetkah bila pravzaprav na zatožni klopi skupina ljudi, od katerih je na začetku sedemdesetih let bila oziroma bi morala biti odvisna varnost in red v naših krajih. In res, če izvezamo obtoženca, ki sta izvedla atentat in bila obsojena na dosmrtno ječo, ugotovimo, da je sodišče odredilo stroge kazni za skupino vodilnih pripadnikov sil javnega reda. V prvi vrsti je tu upokojeni karabinjerski general Dino Mingarelli, ki je bil obsojen na deset let in šest mesecev ječe.

Se sedaj imamo živo pred očmi slokega, srednje visokega karabinjerskega polkovnika, takratnega poveljnika karabinjerske legije v Vidmu, v elegantni, lepo zlikani uniformi z urejenimi, bogatimi srebrnimi našitki, kako je naravnost švigal z očmi po množici vojakov in civilistov, ki so v cerkvi na Travniku v Gorici prisostvovali pogrebniemu obredu za trojico ubitih karabinjerjev na cesti med Sovodnjami in Zagrajem. Njegova drža, njegove hitre kretnje ter odsekana povelja svojim podrejenim so morali vzbujati prepričanje, da mož takorečoč že pozna krivce ogabnega zločina in da jih bo tudi čimprej izročil roki pravice, da prejmejo zasluženo kazen.

Tako je bilo na začetku junija pred dolgimi petnajstimi leti.

Kako neogljen in zlasti duševno povsem skrušen je moral biti ta isti visoki karabinjerski častnik, ko je pred dnevi zvedel, da je sodišče dejansko sprejelo zahtevo javnega tožilca in ga obsodilo na dolgo zaporno kazen in še na plačilo odškodnine skupini Goričanov, ki jih je kmalu po atentatu dal po krivici zapreti. Na enako zaporno kazen je bil obsojen tedanji karabinjerski stotnik Chirico, ki je bil nekakšna Mingarellijeva desna roka. Stroga kazen je doletela še dva druga karabinjerja, tako da imajo prav tisti komentatorji, ki trdijo, da je sodišče tokrat stopilo na prste predvsem tistim, ki so zavestno in, kot je dejal javni tožilec, po višjih navodilih, iz-

nadaljevanje na 3. strani ■

PREDSEDNIK GORIA IZPOLNIL NALOGO

Poslanec Giovanni Goria je izpolnil nalogo, ki mu jo je bil 14. julija zaupal predsednik republike Cossiga. V sredo, 28. t. m., je pozno zvečer izročil državnemu poglavarju seznam ministrov svoje vlade, ki je naslednji dan že položila prisego in jo bo v četrtek njen predsednik predstavil parlamentu.

V novi vladi je socialist Amato podpredsednik in zakladni minister. Amato je bil najtesnejši sodelavec ministrskega predsednika Craxija in kot predsednik Goria sodi v mlajši rod italijanskih politikov. V vladi je skupno 30 ministrov; 15 jih pripada Kršč. demokraciji, 8 socialistični stranki, 3 republikanski, dva socialdemokratski in eden liberalni stranki. Eden izmed ministrov je prijatelj tako socialistov kot socialdemokratov.

Minister za javne uprave je furlanski krščanskodemokratski poslanec Giorgio Santuz, ki je tudi edini član vlade iz Furlanije Julijske krajine. Star je 51 let in je po poklicu srednješolski profesor. Nekaj let je bil podtajnik v zunanjem ministrstvu in ministrstvu za javna dela.

NAJNOVEJŠI PROGRAM NOVE VLADE

Mandatar za sestavo nove vlade Goria je izročil petim strankam nove vladne večine svoj najnovejši vladni program, o

katerem je mogoče reči, da se precej razlikuje od programa, katerega je mandatar petorici izročil prvič.

Program se deli na naslednja štiri poglavja: kontinuiteta vladne akcije, značilne točke srednjeročnega obdobja, institucijski ustroj nove vlade ter prehod iz leta 1987 v leto 1988. Novi program ima sicer malo popravkov, a številne dodatke, zaradi katerih je daljši za enajst strani. Dodatki se tičejo davčnega pritiska in davčne politike, južnih pokrajin, zgradb jetnišnic, reforme dopolnilne blagajne za brezposelne ter poglobitve vprašanj finančne in gospodarske politike ter državnega proračuna za prihodnje leto. Dodatki so največji ravno glede finančnega zakona za prihodnje leto.

O njih je po Gorijevem navodilu ekonomist Cappugi dva dni razpravljal predvsem s socialisti in liberalci ter je upošteval tudi pismene predloge republikancev.

Vladni program v poglavju o javnih financah določa njihovo ozdravljenje z gospodarsko politiko v prihodnjih treh letih. Posebna zakonodaja je predvidena za javno potrošnjo ter za ureditev podpor stotinam ustanov in institucij. Javna uprava mora dobiti bolj značaj uspešnega podjetja.

S finančnim zakonom za leto 1988 je treba obravnavati reformo socialnega skrbstva in dopolnilne blagajne za brezposelne, reformo javnega zdravstva z ločitvijo usmerjevalne odgovornosti od upravne odgovornosti pri krajevnih zdravstvenih enotah in končno so v zvezi s finančnim zakonom omenjene tudi deželne in krajev-

dalje na 4. strani ■

Nova katastrofa v Valtellini

Nova katastrofa v Valtellini. V torek, 28. t.m. zjutraj, je ogromen usad zbrisal z zemljevida dve vasi ob desnem bregu reke Adda. V dolino je iznenada zgrmelo 10 milijonov kubičnih metrov zemlje. Do zdaj so našli eno truplo, pogrešajo pa 28 ljudi; ranjenih je šest oseb.

Minister za civilno zaščito Zamberletti — ni na seznamu novih ministrov — je v Bormiu izjavil, kako se je treba sprijazniti z dejstvom, da je Valtellina v geografskem pogledu povsem drugačna. Mesto Bormio bo najmanj leto dni odrezano od ostalega

italijanskega ozemlja; edina cesta, ki vodi v mesto, je tista s švicarskega ozemlja.

Dolini grozi nova nevarnost. Zaradi usada nastaja jezero, iz katerega se utegne voda naenkrat izliti v dolino, ko bo naravna pregrada popustila.

—o—

Predsedstvo Zveze socialistične mladine Slovenije je naslovilo pismo na slovensko skupščino z zahtevo, naj na zvezni ravni vztraja na stališču, da Jugoslavija do leta 2000 ne sme graditi jedrskih elektrarn.

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 2. avgusta, ob: 8.00 Jutranji radijski dnevnik; 8.30 Kmetijski tednik; 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu; 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji; 10.15 Mladinski oder: »Dvojne počitnice«; 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Radio oddih; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Na počitnice!; 15.00 Na obisku; 16.00 »Glas harmonike«; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ PONEDELJEK, 3. avgusta, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Osebno; 9.00 Otroški kotichek; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert RAI iz Milana; 12.00 Zapiski s poti; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Zbor »Voci del Friuli« iz Pozzuola; 14.00 Poročila in deželna kronika; 16.00 Poezija slovenskega zapada; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Kmetijski tednik; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ TOREK, 4. avgusta, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Povejmo v živo!; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v Kraškem muzeju v Repnu; 12.00 Pojdite z nami!; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 15.00 Mladi mladim; 16.00 »Kakor od vetra se trese moje srce«. O ljubezni v književnosti; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Karl Hynek Macha: »Maj«. Prevod: Dušan Ludvik. Produkcija: Radio Trst A; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ SREDA, 5. avgusta, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Poti do branja; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v občinskem gledališču v Trzinu; 12.00 Živozeleno. Oddaja o življenju z naravo; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Mladinski zbor Glasbene matice iz Trsta v Krožku za kulturo in umetnost; 14.00 Poročila in deželna kronika; 16.00 S poti po Afriki; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Literarne podobe: Obrazi in utrinki iz slovenske proze; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ ČETRTEK, 6. avgusta, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Osebno; 9.00 Otroški kotichek; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v Kulturnem domu v Trstu; 12.00 Na obisku; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 15.00 Diskorama; 16.00 Poezija slovenskega zapada; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 »Primorski emigranti od Soče do Mlade Soče, pričevanja o ljudeh in društvih«; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ PETEK, 7. avgusta, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Ne prezimo!; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v Avditoriju A deželnega sedeža RAI v Trstu; 12.00 Na počitnice!; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Obalni okteti iz Izole; 14.00 Poročila in deželna kronika; 15.00 Iz filmskega sveta; 16.00 Razmišljanja ob slovenskih ljudskih pravljicah; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

■ SOBOTA, 8. avgusta, ob: 7.00 Jutranji radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Kulturni dogodki; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v Cankarjevem domu v Ljubljani; 12.00 »Ta rozajanski glas«; 13.00 Opoldanski radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10-17.00 Naš popoldan z glasbo in besedo; 16.00 Ko se obesi dan. Pesmi za poletni čas; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Radio oddih; 19.00 Večerni radijski dnevnik.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »NOVI LIST« — Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157. Odgovorni urednik: dr. Drago Legiša — Tiskarna tiskarna Graphart. Trst, ulica Rossetti 14, tel. 772151

Predsednik Mojsov o trenutnih težavah Jugoslavije

Jugoslovanski predsednik Lazar Mojsov se je v Beogradu udeležil slovesnosti, na kateri so gojenci vojaških akademij bili povišani v najmlajše častnike jugoslovanske vojske. V svojem govoru je predsednik Mojsov najprej spregovoril o zaslugah in liku pokojnega predsednika Tita. Dejal je, da je Tito simbol jugoslovanske osvobodilne borbe in socialistične revolucije ter simbol vseh zmag in uspehov, zaradi česar ne bodo dovolili nikomur metati senco suma na njegovo delo in na njegov lik.

Predsednik Mojsov je obširno govoril tudi o trenutnih težavah v Jugoslaviji. Dejal je, da so velike, a da se lahko obvladajo, za kar pa je potrebno, da se preneha s prakso delnega in kolebajočega pristopa pri uresničevanju sprejete politike. Pri tem morajo vsi pokazati več posluha za

skupne jugoslovanske koristi. Na kratki rok bodo naši napor predvsem usmerjeni — je dejal — k odpravljanju negativnih gospodarskih tokov in k pospeševanju gospodarskega razvoja, za kar že imamo izoblikovano strategijo programa gospodarske stabilizacije. Izrednega pomena je — po mnenju predsednika Mojsova — tudi stabilizacija notranjepolitičnega položaja v državi. V tej zvezi se je zavzel za čimprejšnjo ureditev razmer na Kosovu.

Opozoril je, kako se organizacije in posamezniki po vsej državi zavzemajo za uresničevanje stališč, ki jih je bilo izoblikovalo predsedstvo Jugoslavije. Tudi na zadnjem plenumu centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije so bili sprejeti konkretni ukrepi za reševanje nakopičenih političnih, gospodarskih in mednarodnih problemov na Kosovu. Pripravlja se dalje jugoslovanski program, ki naj zaustavi nadaljnje izseljevanje Srbov in Črnogorcev s te pokrajine in naj omogoči čimprejšnjo vrnitev že izseljenih ljudi ter naselitev vseh tistih, ki želijo tam živeti in delati. Na koncu je jugoslovanski predsednik omenil priprave na spremembo ustave jugoslovanske republike, pri čemer prihajajo v poštev predlogi predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije. Glavni namen teh sprememb je odpraviti sistemske neučinkovitosti in omogočiti učinkovitejše delovanje političnega sistema.

—o—

VATIKAN IN MADŽARSKA

Apostolski nuncij msgr. Francesco Colasuonno je opravil šestdnevni neuradni obisk na Madžarskem. Srečal se je z madžarskim primasom nadškofom Paskajem in z ministrom za cerkvene zadeve Miklosom. Vatikanski diplomat se je tudi udeležil slovesne posvetitve novega nadškofa v mestu Eger v severovzhodnem predelu Madžarske.

—o—

Ali ne gre za dvojno mero?

Sodnik v Bocnu dr. Paparella je zaključil preiskavo o delovanju petih Južnih Tirolcev — gre povečini za mlade fante iz Bruneka in okolice — in odredil, da se bodo morali zagovarjati pred sodiščem pod obtožbo združevanja v zločinske namene in povzročanja škode italijanski narodnosti skupnosti.

Kaj so zakrivil omenjeni fantje? Obtožnica pravi, da so na pobudo Siegfrieda Stegerja, ki je bil svoj čas obsojen na do smrtne ječe v odsotnosti in živi v Zahodni Nemčiji, brisali oziroma odstranjevali italijanske napise z občestnih tabel, zlasti v Pustriški dolini, in na nekem nadvozu napisali naslednje besede: »Los von Rom« (Proč od Rima) in »Freiheit für Südtirol« (Svoboda za Južni Tirol). Za škodo, ki so jo fantje povzročili na občestnih tablah, so bili deležni amnestije. Vseh pet pa obtožbe odločno zavrača.

Kolikokrat so v naših krajih dobro zna-

ni mazači opravili enako in tudi hujše delo, a do zdaj še nismo slišali, da bi jih kak preiskovalni sodnik v Trstu ali Gorici postavil na zatožno klop. Kolikokrat smo po naših vaseh in v obeh mestih opazili hudo sramotilne napise na račun naše jezikovne skupnosti, a do zdaj se noben mazač ni znašel pred sodiščem. Ali ne gre za primer dvojne mere? Menimo sicer, da je početje omenjene petorice vredno obsodbe, vendar bi radi videli, da bi se povsod uveljavilo načelo, po katerem so zakoni zares za vse enaki.

Na Reki so od petka, 24. t.m., do torika, 28. t.m., stavkali pristaniški delavci in delavci v prevozih. Delavci zahtevajo višje osebne dohodke. Zaradi stavke je čakalo na iztovarjanje oziroma natovarjanje 36 ladij, 900 železniških vozov in 70 tovarnjakov.

ŽIVIMO V PRAVNI DRŽAVI!

■ nadaljevanje s 1. strani

hajajočih iz krogov, povezanih z zloglasno prostozidarsko ložo P 2, usmerili preiskavo na napačen tir, s čimer pa so za dolgo vrsto let preprečili, da bi se odkrilo pravo ozadje zločina pri Petovljah.

Resnici na ljubo je treba priznati, da so sodniki v Benetkah — v vseh fazah sodne obravnave — pokazali zvrhano mero poguma, ko si niso prav nič pomišljali postaviti na zatožno klop skupino visokih častnikov karabinjerskega zbora, ki velja — gotovo tudi upravičeno — za elito italijanskih varnostnih sil, kot si tudi niso prav nič pomišljali postaviti na zatožno klop enega svojih kolegov, dolgoletnega državnega pravdnika v Gorici Pascolija, proti kateremu so letele enake obtožbe kot proti omenjenim častnikom. Le smrt, ki ga je doletela pred kratkim, ko se obravnava še ni končala, je tega goriškega oblastnika rešila pred obsodbo.

Obravnava pred beneškim porotnim sodiščem ni — kot je sicer razumljivo — pojasnila prav vsega ozadja podlega atentata in zlasti ni odkrila pravih razlogov, zaradi katerih se je del vrha varnostnih sil v naših krajih tako obnašal, a smemo povsem upravičeno trditi, da je sodna oblast s svojim ravnanjem in delom dokazala, da ji ljudje lahko zaupajo in da je Italija kljub občasnim odklonom vendarle pravna država.

ČESTITAMO!

Marjetica in Igor Košuta iz Devina imata prvorojenca Gorana. Prijatelji in znanci jima iskreno čestitajo. Čestitkam se pridružuje naš list.

PROSTOR MLADIH**Mednarodni mladinski tabor manjšin je odlično uspel**

Od 10. do 18. julija je potekal med prelepimi in mogočnimi švicarskimi gorami vsakoletni mladinski tabor evropskih jezikovnih manjšin. Tokrat so organizacijo prevzeli mladi Retoromanci, ki živijo v švicarskem kantonu Graubünden. Tabor so priredili na osamljenem prostoru sredi Engadine, to je doline, skozi katero teče reka Inn. Skupno je bilo letos prisotnih 70 udeležencev, med katerimi so bili tudi predstavniki naše manjšine, in sicer skupina Mladinske sekcije Slovenske skupnosti in skupina Raziskovalnega tabora. Poleg teh so bili prisotni predstavniki Koroških Slovencev, Južnih Tirolcev, Nemcev v Belgiji in na Danskem, Bretoncev, Furlanov, zahodnih in severnih Frizijcev ter seveda domačih Retoromancev.

Smoter teh poletnih taborov je predvsem družabnega značaja, in sicer omogočati spoznavanje ljudi iz različnih krajev, ki pa imajo vsi eno skupno značilnost, to je boj za ohranjenje svojega jezika, kulture in tradicije, ki so ogroženi od večinskih narodov. Vsako leto ima tabor svojo tematiko, tako da vsaka manjšina lahko poda svoje poročilo v zvezi s tem specifičnim argumentom. Naslov letošnjega srečanja je bil: Mi in mass media; vsaka delegacija je poročala o množičnih obveščevalnih sredstvih, ki jih sama ima in s katerimi se predstavi večin-

skemu narodu. Če primerjamo stanje naše manjšine z ostalimi, lahko ugotovimo, da je še kar zadovoljivo, saj le redkokateri lahko razpolagajo z javno radijsko postajo, z dnevnim časopisom in s tolikimi revijami kot naša manjšina. Mi pa se korenito ločujemo od vseh ostalih predvsem zaradi svoje velike politične razcepljenosti. To je razvidno že pri visokem številu obveščevalnih sredstev, ki jih ima naša manjšina, skoraj nobeno pa ni popolnoma razširjeno in sprejeto od vseh pripadnikov naše manjšine. Tu se ponovno dotaknemo problema enotnosti slovenske manjšine v Italiji, ki bi nam zelo koristila prav gotovo tudi na področju množičnih obveščevalnih sredstev.

Kar se tiče družabno-spoznavnega značaja tabora, bi omenili brošuro, ki so jo pripravili udeleženci in v kateri so zbrane po tri pesmi (z besedilom in melodijo) vsake manjšine. Na ta način so se lahko vsi prisotni naučili in peli pesmi v najrazličnejših jezikih. Organizatorji so posvetili dan spoznavanju doline, v kateri je potekal tabor, in njenih ljudi. Vsak udeleženec je zato prebil en dan pri eni družini in se tako seznanil z načinom življenja in z mentaliteto Retoromancev. Prireditelji so poskrbeli tudi za ogled čudovite narave, sredi katere je bilo srečanje manjšin: na programu so bile namreč kar tri ekskurzije po bližnjih gorah in dolinah; nepozaben bo za vse ostal ogled švicarskega narodnega parka, kjer so udeleženci lahko občudovali mogočne jelene, gamse, kozoroge in svizce.

Skratka, enotedenski tabor pri švicarskih Ladincih je popolnoma uspel in tudi razumevanje med vsemi udeleženci je bilo odlično. Taka srečanja so povsem pozitivna, saj se tudi tako krepi mednarodna solidarnost, ki je za vsako manjšino še kako potrebna.

—o—

SLOVENEK NI BIL IZVOLJEN

Vsi slovenski dnevniki so poudarkom objavili vest, da konferenca Zveze socialistične mladine Jugoslavije, ki je zasedala v Beogradu, ni izvolila Zeljka Ciglerja, delegata Zveze socialistične mladine iz Slovenije, za člana predsedstva najvišjega mladinskega vodstva. Cigler je namesto potrebnih 96 dobil le 59 glasov. Zeljko Cigler pa je prej dobil podporo vodstev vseh republiških in pokrajinskih konferenc Zveze socialistične mladine in drugih organizacij.

Predsedstvo Zveze socialistične mladine Jugoslavije je že zahtevalo od republiške konference Zveze socialistične mladine Slovenije, da v najkrajšem času predlaga kandidata za predsednika predsedstva konference Zveze socialistične mladine Jugoslavije, ker bi po vrstnem redu moral biti novi predsednik iz Slovenije. Časopisi ugovarjajo, da Zeljko Cigler ne more ponovno kandidirati, ker da tako predvideva statut mladinske organizacije.

Odnos do gozdov je življenjskega pomena

Pred nekaj številkami smo v našem listu poročali o kritičnem stanju slovenskih gozdov. Zaskrbljenost zaradi uničenja gozdov pa raste po vsem svetu. Že desetletja razni strokovnjaki opozarjajo na nepopravljivo škodo, ki jo povzroča uničevanje gozdov v naravnem ravnotežju. Zadnje poplave in zemeljski usadi v Lombardiji in na Južnem Tirolskem nas opozarjajo na posledice, ki jih povzročata nesmotrna sečnja gozdov v gorah in zanikrnost gozdarskih tehnikov, ki ne skrbijo za pogozdovanje. Gre za splošen, vseitalijanski pojav, saj je znano, da Italijani niso nikoli imeli posebno spoštljivega odnosa do svojih gozdov. Na Apeninih so jih večinoma že v preteklosti posekali.

Svetovno javnost pa zadnje čase vznemirja predvsem ekstenzivna sečnja tropskih gozdov v Afriki in na področju Amazonije. Gre za pragozdove, ki so po mnenju številnih strokovnjakov prava pljuča Zemlje. Vsak dan pa iz raznih razlogov posečejo na desetine hektarov tropskega pragozda, ki je zelo občutljiv organizem. Večinoma so ti pragozdovi zrasli na izredno lahkih, humoznih tleh. Prav pragozd ščiti tla pred erozijo, ki je strašna. V treh letih je področje, na katerem je rasel pragozd, tako sprano in tla doživijo tako erozijo, da so popolnoma neuporabna za sleherno obliko obdelovanja. Tudi pogozdovanje je na takih tleh neuspešno, ker mlada drevesa sploh nimajo dovolj hrane, da bi se

preživljala. Razne svetovne organizacije opozarjajo na nevarnost, da bi uničenje tropskega pragozda pomenilo nevarnost za vse človeštvo. Le postopno lahko narava popravi strahovite učinke uničenja teh gozdov. Nevarnost je namreč, da se začnejo širiti puščave, kar je že danes grozeča stvarnost v Afriki.

Gre za splet dejanj, ki lahko povzročijo verižno reakcijo. Ta pa lahko pripelje res do tragičnih posledic, ki jim je nujno treba najti rešitve. Kakor lahko zazvenijo skoraj smešno, je vseeno zanimiva vest, da je svetovna organizacija Zelenih dala pobudo za nakup milijona in pol hektarjev bolivijskega pragozda. To področje bi ostalo popolnoma nedotaknjeno. Seveda je to le mikroskopski del obsežnega amazonskega področja, ki ga pokrivajo nepregledni gozdovi. Pobuda pa ima predvsem simbolični pomen, ki naj svetovno javnost opozarja, da smo vsi odgovorni za okolje, v katerem živimo, in v to okolje na prvem mestu spada predvsem čisti zrak, v katerem naj bo po možnosti tudi dovolj kisika. V času, ko evropske gozdove uničujejo onesnaženje in kisli dež, nesmotrno sečnja in obsežni požari, ki jih velikokrat povzročijo malomarnil judje, je nujno, da gledamo na tista področja sveta, kjer stanje še ni tako zaskrbljivo, a tako bo postalo, če ne bo človeštvo pravočasno poseglo in zaustavilo tega uničevalnega procesa.

Predsednik Gorja...

■ nadaljevanje s 1. strani

ne finance. Davek za zdravje bi morali znižati že pred koncem oktobra.

Za znanstvene raziskave vladni program predvideva ustanovitev ministrstva, ki bi bilo pristojno tudi za univerze.

Glede javnih del Gorja pravi, da jih je treba pravočasno in redno izvajati, upoštevajoč tudi smernice Giuliana Amata, ki je socialistični kandidat za naslednika Gorje v zakladnem ministru.

Druge številne točke najnovejšega vladnega programa Gorje so tele: tehnološke inovacije, ukrepi za razmah izvoza, družinske doklade, ohranitev stalnosti davčnega pritiska, davčna politika za gospodarski razvoj, triletka za južne pokrajine, pravosodje in jetnišnice, kmetijska

Zgodišča sekcija Slovenske skupnosti vabi na

NAŠ PRAZNIK,

ki bo od 1. do 3. avgusta na prireditvenem prostoru v Zgoniku.

SOBOTA, 1.8.: ob 15. uri otvoritev in začetek turnirja v briškoli; od 20. do 1. ure ples z ansambлом L. Furlan.

NEDELJA, 2.8.: ob 15. uri odprtje kioskov; ob 18. uri kulturni program v sodelovanju z Zvezo kulturnih organizacij Občine Ljubljana - Bežigrad, na katerem bodo nastopili ansambel Mandolina, Lutkovna skupina Bežigrad in Černuški oktet; ob 20. uri politični govor, nato do 1. ure ples z ansambлом L. Furlan.

PONEDELJEK, 3.8.: ob 15. uri odprtje kioskov; od 20. do 1. ure ples z ansambлом Taims; ob 21. uri medvaško tekmovanje v vleku vrvi.

Kioski bodo dobro založeni z domačo hrano in pristno kapljico.

politika in Evropska gospodarska skupnost, javno zdravstvo in socialno skrbstvo ter zaščita okolja.

Za slednje vprašanje je Gorja v najnovejšem programu dodal kar tri strani. Gre zlasti za ravnovesje med okoljem in industrijo ter med okoljem in kmetijstvom ter za boj proti okuževanju velikih mest.

Stanje odločno boljše

Na drugem zasedanju italijansko-jugoslovanske mešane komisije, ki spremlja obmejno gospodarsko sodelovanje po tržaškem in goriškem sporazumu in tudi v skladu z gospodarskim delom Osimskega sporazuma, so z zadovoljstvom ugotovili, da se je v letošnjih prvih šestih mesecih obmejna blagovna menjava povečala za 80 odstotkov v primerjavi z istim obdobjem lani, tako da je dosegla 24% celotne italijansko-jugoslovanske gospodarske izmenjave. Voditelj jugoslovanske delegacije Janez Bajuk je izjavil, da so na zasedanju ugotovili, kako bi bile višje oblike obmejne gospodarske sodelovanja in skupne naložbe v interesu obeh držav. Na zadnjem zasedanju so uradno potrdili, da je bila ustanovljena mešana podkomisija za izvajanje sporazuma o skupnem ribolovu v Tržaškem zalivu. Ta podkomisija se bo baje prvič sestala še ta mesec.

V Sloveniji splošen preplah za uničevanje lubadarja

Od 9. t.m. prebivalstvo na področju od Jezerskega do tromeje pri Ratečah bije boj proti najhujšemu gozdnemu škodljivcu lubadarju, ki se je razmnožil najbolj v tistih predelih, kjer v poslednjih letih gozdovom ni prizanesla ne suša ne led ne viharji. Vzroke za tolikšno število podlubnikov pa ponekod lahko pripišemo tudi pomanjkljivi higieni gozdov, zlasti negovalnih sečenj, v opuščanju beljenja posekanih iglavcev in opuščanju rednega nadzora nad lubadarjem.

Dosledno je treba izvajati preprečevalne, profilaktične in zatiralne ukrepe. Za lubadarja, ki hiti z vetrom, državne meje ni. Prekomerno razmnoževanje lubadarja preprečimo s premišljenim snovanjem gozdov in z nego v vseh razvojnih stopnjah sestoja nenehno krepimo biološko in mehansko stabilnost gozda, skrbimo za gozdno higieno, kar pomeni redno opraviti sanitarne sečnje. S pravočasnim posekom in izdelavo naključnih odpadkov, h katerim sodijo podrta, polomljena, od žuželk močno poškodovana ali od zajedalskih gliv napadena drevesa, bistveno omejimo možnosti za življenje lubadarja, če posekana drevesa in panje iglavcev, razen jelke in panje bresta po sečnji obelimo. S takojšnjim beljenjem dosežemo, da je les po naravni poti zavarovan pred lestvičarji in lesarji oziroma pred razvrednotenjem.

Tudi oblovino iglavcev, namenjeno za strojno beljenje, je treba obeliti v določenem času. Sortimenti, izdelani iz poletni posekanih dreves od prvega aprila do 30. oktobra, morajo biti obešeni najpozneje v enem mesecu po poseku drevja; sortimenti iglavcev iz zimske sečnje pa do sredine maja, da preprečimo, da bi mladi hrošči iz njih izleteli in širili žarišča.

Lubadarke posekamo in obelimo, sečne ostanke sežgemo, delovišče pa poškrbimo z ustreznim insekticidom. Tudi sečišče uredimo tako, da posekamo naknadno poškodovana drevesa ter veje smreke, jelke, macesna in rdečega bora zložimo v kupe, tako da prekrijejo svoje debelejšje kon-

ce in druge neobeljene sečne ostanke. Ohranimo naravno življenjsko okolje ptičev in rdečih mravelj, ki opravljajo v gozdu koristno delo, saj plenijo podlubnike in njihov naraščaj.

Izkušnje kažejo, da se podlubniki po sušnih letih in po ujmah, kljub še tako skrbno opravljenim preprečevalnim ukrepom, pojavljajo v prevelikem številu, zato moramo njihovo populacijo nadzorovati na vsej gozdni površini in krčiti njihovo število. S profilaktičnimi prijemi, postavljanjem nadzorno lovni nastav, nadzorno lovni dreves, debel, vejnih kupov ali nadzorno lovni pasti, opremljenih s feromoni hkrati spremljajo njihovo številčno stanje in uničujemo hroščke ter njihov zarod in to že tedaj, ko še ne ogrožajo gozdnega drevja in sestojev. Še pred rojenjem lubadarjev prekrijemo gozd z nastavami v šahovskem razporedu med seboj oddaljene 200-500 metrov. Če pa žarišča lubadarjev odkrijemo, ko so mladi kroščki že zapustili lubadarke, se moramo lotiti zatiranja teh uničevalcev. Pobegle hrošče, ki kolovratijo po gozdu in iščejo gradiva za snovanje novega zaroda, je treba zvbati v lovne nastave, tam jih uničimo skupaj z zarodom, ali pa v posebne pasti s pomočjo vabilnih sredstev, feromonov.

Lovna drevesa ostanejo neokleščena ali pa jih oklestimo in njihove veje uporabimo za lovne kupe, ki jih zložimo tako, da štrlijo debeli konci vej iz kupa, na katerega položimo še vrhač. Drevesa in kupe po-

dalje na 8. strani ■

—O—

ČESTITAMO!

Družini Nadje in Iva Jevnikarja iz Trsta se je rodil mali Ivan in se pridružil bratcu Petru. Srečnim staršem čestitajo prijatelji in znanci. Čestitkam se pridružuje Novi list.

Družina arh. Danila Antonija in prof. Andreje iz Devina je dobila prvega sina, ki mu je ime Jan. Srečnim staršem iskreno čestitajo prijatelji in znanci ter naš list.

Srečali sta se delegaciji Ssk in SKGZ

V sredo, 22. t.m., sta se v Trstu sestali deželni delegaciji Slovenske skupnosti in Slovenske kulturno gospodarske zveze in obravnavali politični položaj po zadnjih volitvah in protislovenski volilni kampanji. Obe delegaciji sta izhajali iz odločne zahteve, da je treba doseči globalni zaščitni zakon za Slovence v vseh treh pokrajinah, ki edino lahko zagotovi nemoten vestranski razvoj slovenske narodnostne skupnosti.

V sedanjem položaju je torej treba okrepiti napore, da bodo stranke v parlamentu postavile ustrezne zakonske osnutke in da se na vladni in parlamentarni ravni nadaljuje razprava.

Vendar pa je do spomladanskih volitev malo verjetno, da bi prišlo do zaključka razprave in odobritve zakona, zaradi tega je treba že sedaj nekaj narediti v ko-

rist slovenskih kulturnih ustanov, ki so v veliki večini v izredno težavnem položaju. Delegaciji sta zato preučili razne poti in načine, od zakona v korist Slovenskega stalnega gledališča, nekaterih klavzul v zakonskem predlogu o obmejnem sodelovanju in končno do finančno-kulturnega zakona, ki naj bi predvidel izkoriščanje v triletnem finančnem zakonu predvidenih sredstev za potrebe Slovencev v Italiji in to za Slovensko stalno gledališče, dvorane, v katerih gledališče gostuje, Glasbeno matico in druge glasbene šole, slovensko šolo v Benečiji, razne kulturne ustanove in društva.

Delegaciji sta se dogovorili, da bosta preverili razne možnosti in sta se strinjali, da je dokončen predlog rešitve stvar vseh Slovencev v Italiji, ker gre za skupno vprašanje.

Prejeli smo

Za jasnost pojmov

Že smo pisali o potrebi po razčiščenju znotraj slovenske stranke v naši deželi. Pristojni deželni organi Slovenske skupnosti so nedavno pretresali nastalo povolilno situacijo in izrekli pripravljenost delovati za doseg zopetne enotnosti in sloge.

Do tu vse prav. Vsi potrebujemo čim večje akcijske enotnosti, to še posebej v vidiku bodočih deželnih ter upravnih volitev, ki nas čakajo prihodnje pomlad. Vseeno pa ni prav, če se tudi v stranki sami prezrejo določene stvarnosti, ki so nastale prav z znanimi predvolilnimi pobudami na samem vrhu Ssk, vsaj na predstavniki ravni. Nujno bi bilo, da bi določene geste ne ostale brez zadevnega odmeva. Ne gre tu za sprejemanje ali zavračanje kakih demisij, ampak za vprašanje, ali je še naprej sploh možen (kljub težkim incidentom in spodrsnjajem) pristop tistih, ki so dejansko v teku volilne kampanje delovali »manifeste« in odločno proti sklepom stranke, ki bi jo sedaj še vnaprej radi predstavljali!

Politično življenje in delovanje v politični stranki narekujeja vsem, zlasti pa vodilnim ljudem, določeno doslednost. Jasno je, da mora biti v stranki neka notranja disciplina, zlasti in še posebej, ko gre za važne politične odločitve. In to je še posebej pomembno pri političnih zrelostnih izpitih, kot so prav politične volitve. Noben član (še toliko manj najvidnejši predstavnik) si ne more privoščiti luksusa, da se pred skupnimi in slovesno sprejetimi odgovornostmi umakne ali jih celo načrtno bojkotira.

To jasno velja tudi za slovensko stranko, ki je v tej kampanji doživela zelo neprijetne notranje pretrese. Težko si je namreč predstavljati, da lahko nemoteno še sedijo na krmilu ljudje, ki so včeraj načrtno in zavestno delovali proti z veliko večino sprejetim sklepom o volilnem nastopu v manjšinski koaliciji. Sami bi morali čutiti, da na teh položajih zanje ne more biti več mesta, če jim je še kaj do resnične strankine enotnosti!

a. b.

—o—

V Ljubljani je obhajal zlatomašniški jubilej pomožni škof dr. Stanislav Lenič. Slavja se je udeležil tudi apostolski pronuncij v Beogradu, ki je ob tej priložnosti obiskal Slovenijo, kjer je bil gost nadškofa Suštarja.

Missijev simpozij v Rimu

Slovenska teološka akademija in Papeški slovenski zavod v Rimu prirejata od 8. do 11. septembra 1987 v Sloveniku simpozij o kardinalu Jakobu Missiju. Pokroviteljstvo simpozija so sprejeli vladike Alojzij Suštar, ljubljanski metropolit, Antonio Vitale Bommarco, goriški nadškof, dr. Franc Kramberger, mariborski škof, G. Metod Pirih in dr. Janez Jenko, škofa v Kopru.

Spored

Ponedeljek, 7. septembra: prihod udeležencev.
Torek, 8. septembra: ob 9.00: Politična in cerkveno-politična podoba avstrijskih dežel v 19. stoletju - prof. dr. Metod Benedik; Družbene razmere v ljubljanski škofiji v drugi polovici 19. stoletja - prof. dr. Vasilij Melik; Cerkevno upravna razdelitev severovzhodne Slovenije - G. Viljem Pangerl; Missijeva mladost in pot do duhovništva - prof. Anton Ožinger. Ob 15. uri: Missijevo delo v graški škofiji - dr. Norbert Müller; Odnos katoliške Cerkve na Slovenskem do socialnega vprašanja v času škofa Missije - dr. Walter Lukan. Tajnik stalnega odbora avstrijskega

episkopata - mag. Vinko Rajšp. Skrb za prenovo Cerkve v ljubljanski škofiji - prof. dr. France M. Dolinar.

Sreda, 9. septembra: Avdienca. Ob 15. uri: Družbene razmere v goriški škofiji na prelomu stoletja - dr. Branko Marušič; Cerkevne razmere v istem obdobju na Goriškem - prof. Franc Kralj; Skrb za prenovo Cerkve v goriški nadškofiji - Don Luigi Tavano; Missia rimski študent - dr. Maksimilijan Jezernik.

Četrtek, 10. septembra. Ob 9.00: Zavzetost Missije za umetnost v Gorici in Ljubljani - prof. Sergio Tavano; Socialna dejavnost Missije na Slovenskem; Katoliški shodi - mag. Stane Granda; Missijeva duhovnost - prof. dr. Franc Oražem; Odnos do redovnikov - S. Jasna Kogoj. Ob 15. uri: Odnos do cerkvenega petja - dr. Edo Škulj; Missia in Jeglič - Franc Petrič; Missia in Mahnič - dr. Drago Klemenčič; Missia in Trinko.

Petek, 11. septembra: Po stopinjah cesarjev in sv. Benedikta v Tivoli in Subiaco.

Umrli je msgr. Viktor Kos

V Sempetru pri Gorici je 22. julija umrl msgr. Viktor Kos, bivši dolgoletni dekan v Komnu. V letošnjem septembru bi dočakal 88. leto starosti. Rodil se je v Podmelcu v Baški grapi, gimnazijo je obiskoval v Gorici in Trstu, bogoslovje v Gorici, kjer ga je leta 1923 takratni nadškof Sedej posvetil v duhovnika. Bil je najprej kaplan v Bovcu in nato v Logu pod Mangartom ter pet let župnik v Zabnicah v Kanalski dolini. Od leta 1932 do leta 1971, ko je bil upokojen, pa je bil župnik in dekan v Komnu. Kasneje je opravljal službo kurata v bolnišnici v Sempetru pri Gorici, kjer je tudi živel.

Pokojni Viktor Kos spada v vrsto primorskih duhovnikov, ki so bili za časa fašizma na okopih v obrambi in ohranjanju slovenskega jezika. V tem pogledu ima pokojni Viktor Kos veliko zaslug, tako kot župnik v Zabnicah in nato kot dolgoletni dekan v Komnu na Krasu, kjer je doživel tudi strahote druge svetovne vojne. Ko so februarja leta 1944 Nemci najprej obkolili Komen in ga nato zažgali ter prebivalstvo odpeljali na prisilno delo ali internacijo v Nemčijo, je župnik in dekan Kos s svojim takratnim kaplanom Rennerjem prostovoljno sklenil deliti usodo svojih ljudi in zato do konca vojne bil v vsestransko pomoč internirancem v taborišču v Neumarktu na Bavarskem. V juliju leta 1945 se je vrnil v požgani Komen. Ker je našel požgano župnišče, je do upokojitve bival v raznih hišah. Izredno delaven je bil tudi kot kurat v bolnišnici v Sempetru, zadnji njegov javni nastop pa je bil

lani jeseni v Rimu, kjer so v Sloveniku priredili simpozij o liku in delu goriškega nadškofa Sedeja. Tedaj je tudi sam spregovoril o pokojnem zaslužnem goriškem nadškofu.

Z njegovo smrtjo je Primorska izgubila enega najvidnejših duhovnikov, moža pokončne drže, vedrega značaja in bistrih pogledov, ki ima veliko zaslug, da so se Slovenci ohranili za časa črne diktature, ostali zvesti svojemu jeziku in svojemu rodu.

Pogrebne slovesnosti so bile v petek, 24. julija, najprej v Sempetru, kjer je bivši koprski škof, msgr. Janez Jenko, daroval mašo ob sodelovanju številnih duhovnikov. Od zaslužnega primorskega duhovnika so se, poleg škofa Jen-

Beri - širi - podpiraj "NOVI LIST"

ka, poslovlili dekan dr. Lojze Vetrih, šempetrski župnik Dušan Bratina in frančiškanski pater Božidar Rumpler, ki zdaj vodi župnijo v Zabnicah v Kanalski dolini. Krsto so nato prepeljali v Komen, kjer so pred cerkvi čakali koprski škof msgr. Metod Pirih, številni duhovniki ter množica vernikov, ki je prostorno cerkev napolnila do zadnjega kotička. Somaševanje je vodil škof Pirih, ki se je tudi poslovil od rajnega dekana ter se mu zlasti zahvalil za vse delo, ki ga je opravil v božjo čast in korist prebivalstva na Krasu. Ob sklepu mašnega obreda sta se od rajnega dekana poslovila sedanji komenski dekan msgr. Franc Krapež in dekan v Kanalu Srečko Šuligoj. Tako v cerkvi kot na pokopališču je sodeloval komenski cerkveni pevski zbor, ki ga vodi kaplan Andrej Vovk. Na pokopališču se je od pokojnega dekana poslovil domačin Andrej Zega, ki je med drugim naglasil, kako je rajnik zlasti za časa fašistične diktature skrbel za ohranjanje slovenskega jezika in kako je med drugo svetovno vojno ostal s svojimi verniki in delil z njimi grenkobe ter trpljenje v internaciji.

Tretji koncert deželne revije v Gorici

V ponedeljek, 20. julija, je bil v palači Attems v Gorici tretji koncert letošnje revije z nastopom tržaškega kitarista Axela Bocha, vendar ne v notranjosti palače, ampak na vrtu, v prijetni svežini starih dreves, diskretno osvetljenih kakor Pacassijev spomenik v ozadju, s sedeži za občinstvo, ki so bili razvrščeni po stezicah v prijetnem neredu. Lepa zvočnost kitare je bila sicer nekoliko utišana na prostem, vendar je zvenela intimno in privlačno.

Po Visečjevi in Bachovi »Suiti«, ki predstavljata osnovo za vsakega kitarista, je Boch odi-

gral modernejši repertoar od Ponceja do Granadosa, od Villa-Lobosa do Laura, z izvedbo ene lastne skladbe — prav zanimive — in končal z izvedbo nekaterih skladb južnoameriških skladateljev. Prav s temi izvedbami je najbolj navdušil občinstvo, ki je najbolj cenilo živahnost in virtuozizem eksotičnih plesov in je izven programa s ploskanjem doseglo še izvedbo Albenizovega »Tanga«.

Četrti koncert je bil v soboto, 25. julija; nastopil je duo Marca Podda in Elena Visintin (contratenor-cembal).

L. Q.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Beličičeva povest »Človek na pragu«

Pisati o knjigi, ki je izšla leta 1985, si štejemo za dolžnost, ker gre za delo domačega avtorja, ki ga žal doslej nismo še prebrali. Priložnost se je ponudila prejšnji teden, ko smo knjigo dobili v Tržaški knjigarni. V mislih imamo povest Vinka Beličiča »Človek na pragu«. Izšla je pri Mohorjevi družbi v Celovcu. Gre za krajše prozno delo, ki šteje 94 strani, a je vsebinsko bogato, zanimivo pisano in v jezikovnem pogledu prava poslastica.

Profesor Beličič opisuje utrinek iz življenja Štefana Lužnika (v njem bralec prepozna samega avtorja), upokojenca in dedka, a obenem človeka, kateremu je kritično opazovanje sveta prirojena nujnost. Lužnik pa je tudi človek, ki živi iz preteklosti, iz zgodovinskega spomina, ta ga pogojuje in neizogibno vpliva na osebnost. Lužnik je namreč človek, ki se je po drugi svetovni vojni umaknil iz Slovenije, ker se ni strinjal s tamkajšnjim režimom. Zdaj živi na Tržaškem, prav blizu meje, na pragu domovine, a čeprav je spomin na rojstne kraje še vedno bo-

leče živ, gleda čez mejo samo od daleč, z daljnogledom. A najboljši daljnogled je za Lužnika spomin.

V povesti je obisk dveh sorodnic tisti vzgib, ki v Lužniku povzroči, da obuja spomine na preteklost in govori o sedanjih razmerah v Sloveniji. Kot mu blago poočita sestrična Mici, ima Štefan Lužnik »zelo bistré oči za naše senčne strani«. Obisk na Repentabru in kosilo v kraški gostilni sta priložnost za razmišljanje o dogodkih, ki jih Lužnik spremlja s praga. Ob pretresanju zgodovinskih dogodkov in vseslovenskih vprašanj pa je seveda tudi prostora za osebne spomine na dom in naravo, na domače ljudi, ki jih ni več, za spomine na življenje v belokranjski vasi pred štiridesetimi in več leti.

Ob povratku domov pa Lužnika čaka prijetno presenečenje, pismo iz Male Slovenije, iz Argentine, od koder mu piše prijatelj. Ženske se odpravijo na obisk v Trst, Lužnik pa odpre pismo iz Cinco Saltosa, prijatelj mu opisuje kraj, v katerem živi že štirideset let in kako so se slovenski izseljenci znali organizirati v Argentini. V pismu ga prosi, da bi mu kaj pisal o kulturnih dogajanjih v Sloveniji, ker mu je »življenje na pragu domovine naložilo posebno odgovornost. Od blizu lahko gledaš in presojaš usodo našega naroda v YU«. In Seveda Lužnik, po odhodu sestričen in ko si v mislih uredi doživetja zadnjega dne, vzame pero v roke in odpiše v daljno Argentino. Prijatelj opozori, da je »vsako življenje "na pragu" sestavljeno iz dveh nezdružljivih polovic. Nisi ne notri ne zunaj ... Skozte grejo obojna javna občila, obojna kultura ... Na pragu je zmeraj prepah. Mnogo vidiš in veš, in mnogo čutiš — skoraj preveč za enega človeka. Toda jaz se nimam kam umakniti v miren, udoben, varen kraj. Na tem pragu sem preživel štirideset let, Bog jih je videl — pa vztrajajmo do konca!«, pravi za uvod. Sledi analiza stanja na Slovenskem, kot ga presoja Lužnik. Dotika se politične situacije, odnosa do Cerkev, na slovenske razmere pa gleda tudi skozi odnos, ki ga imajo Slovenci do Franceta Balantiča in Edvarda Kocbeka. Gre za umetnika, ki nekako predstavlja usodo naroda. Balantič predstavlja ljudi, ki so se med vojno hoteli upreti komunizmu, Kocbek pa človeka, ki je postal »žrtev lastne lahkover-

nosti«. Sledi prikaz sodobnejše slovenske literature in predvsem vsebinske sklope, ki jih novejši slovenski pisatelji obravnavajo. Lužnik je kritičen do njih, ker človeka sodobna literatura ne plemeniti. Prav je, da pustimo tudi bralcem nekaj vsebinskih zanimivosti, da jih bodo sami odkrivali, ko bodo vzeli v roke to Beličičevo povest.

Ko jo bralec prebere in odloži, se zamisli o usodi našega naroda. Zgodovina mu prav gotovo ni bila mila, a je zato toliko bolj kalila značaje slovenskega človeka, tudi Lužnika — Beličiča, ki s praga opazuje dogajanja in spremembe. Tudi od izida knjige do danes se čas ni ustavil in »človek na pragu« je lahko marsikaj ugotovil in presodil. Kakšna so njegova stališča? Dedek, ki pestuje svoja vnuka, mora imeti vero v življenje!

M. T.

News Week o Medjugorju

Ameriški tednik News Week v številki iztekaajočega se tedna objavlja podobno kot »Times« na naslovni strani sliko polkovnika Northa in obsežno poročilo o poteku parlamentarne preiskave o zadevi Irangate. Gre torej za številki obeh tednikov, ki sta bili v Združenih državah in po vsem svetu sprejeti z velikim zanimanjem. News Week pa že na naslovni strani opozarja na reportažo o Marijinih prikazovanjih v Medjugorju. Dopisnika Woodward in Nagorski sta se mudila v Medjugorju ob naraščajočem zanimanju za dogajanja tudi v Združenih državah Amerike. V reportaži je poudarjeno, da je kraj obiskalo že na milijone romarjev in radovednežev in opisuje potek prikazovanj ter trenje v katoliški Cerкви glede priznanja ali zavračanja resničnosti prikazovanj. Vsekakor je katoliška Cerkev zelo previdna še zlasti za dogajanja, ki utesnejo zbuditi svetovno zanimanje.

Reportaža omenja odločno nasprotovanje krajevnega škofa Zaniča in njegov spor s hrvaškimi frančiškani. Škof je med drugim dejal, da bo dogajanje v Medjugorju postala največja sramota za katoliško Cerkev v 20. stoletju. Dogajanja pripisuje halucinacijam, hipnozi ali lažem. Po zelo previdnih zaključkih posebne škofovske komisije je Vatikan povabil hierarhijo na oblikovanje nove komisije, ki pa bo potrebovala veliko let, da ugotovi, če so prikazovanja resnična. Medtem pa poudarjata časnikarja, da prihaja ob praznikih v Medjugorje tudi do 50 tisoč ljudi. Nad 290 oseb trdi, da je bilo čudežno uslišanih.

Cerkev in država

Tednik Panorama je v zadnji številki objavil intervju s socialističnim senatorjem Acquavivo v zvezi s polemiko med tajnikom socialistične stranke Craxijem in italijansko škofovsko konferenco. Na vprašanje, ali meni, da je Craxi pravilno ravnal, ko je grajal poseg cerkvene hierarhije tik pred državnozbornimi volitvami v italijansko notranjo politiko, je Acquaviva odgovoril, da ima Craxi prav, ko je začel razpravo o vprašanju, ki je velikega pomena in ki ga ne moremo odpraviti, češ da gre za ostanek volilnega boja.

Spor obstaja in ne moremo dovoliti, je dejal senator Acquaviva, da na površini, kjer je ogroženo sodelovanje med Cerkvijo in državo, prosto plavajo mine. Socialistični senator meni, da je Cerkev s posegom v notranjo italijansko politiko zagrešila napako, ki je posledica neupoštevanja italijanske zgodovinske stvarnosti. Cerkev lahko v mnogih državah povsem upravičeno ponavlja znani rek: kdor ni z nami, je proti nam. To pa ne velja za Italijo, naglašala senator Acquaviva, saj je vsa italijanska zgodovina povezana s Cerkvijo tako v dobrem kot v slabem, vendar bolj v dobrem kot v slabem. Italija je katoliška in popolnoma krščanska država. Cerkev tu postaja velika, kadar je mati vseh, postaja pa majhna, če se spušča v barantanje in v sektaštvo. Krščanska demokracija je stranka, ki je vključena v družbo kot vse ostale stranke in nikakor ni vojska obleganega katolištva. Kdor to stranko hoče privilegirati, ravna napačno, saj povsem nesmiselno meri veličino Cerkev za volilnimi uspehi ali neuspehi krščansko-demokratske stranke. Napačno ravna tudi zato, ker ne pripisuje Cerкви nobene zasluge pri velikem volilnem uspehu socialistične stranke, kar je tudi zasluga mnogih strankinih članov, ki so katoličani, in posledica dejstva, da socialistična stranka prav tako brani človečanske in krščanske vrednote. Socialistični senator Acquaviva na koncu trdi, kako je med socialisti in Cerkvijo nujno razčiščenje, do katerega bo s časom in potrpežljivostjo gotovo prišlo.

Pionir o Jadranskem zavodu združenega sveta

Slovenska poljudnoznanstvena revija za mladino v junijski številki poroča med drugim o Jadranskem zavodu združenega sveta v Devinu. Članek je prispevala abiturientka tega zavoda Martina Ožbot, ki je v prejšnji številki Pionirja opisala Devin. Članek predstavlja slovenskim bralcem to mednarodno šolo, ki jo je lani obiskovalo 200 dijakov 56 narodnosti, med temi več Slovencev. Lani je bila prisotna ob Tržačanih in Goričanih tudi dijakinja iz Celovca, štirje Slovenci pa so bili iz matične Slovenije. V zavodu poučujeta dva slovenska profesorja.

Martina Ožbot piše o učnih načrtih in metodah ter pravi, da imajo dijaki ob učenju možnost, da se udeležujejo kulturnih dejavnosti. Prirejajo dramske večere, koncerte instrumentalne glasbe in zborovskega petja. Lahko se ukvarjajo tudi s športno dejavnostjo, nekaj časa pa posve-

čajo socialni vzgoji in konkretnemu socialnemu skrbstvu z obiskom ostarelih, bolnih in raznih zavodov, posebno v Trstu.

Članek je zanimiv in bo gotovo prispeval, da bo slovenska mladina spoznala ta mednarodni zavod. Doslej namreč niso o njem v Sloveniji skoraj nič vedeli.

V prostorih Jadranskega zavoda, ki so poleti prazni, pa so v teh dneh na študijskih počitnicah mladi diplomiranci iz Zvezne republike Nemčije. Skupno je v Devinu nad sto nemških študentov, ki poslušajo predavanja o Rilkeju, rimski zgodovini na področju Ogleja, o nemški, slovanski in italijanski kulturi, ki se je oblikovala na tem področju v času habsburške monarhije in nekaj predavanj o zemljepisnih zanimivostih Jadrana. Predavanja se bodo zaključila v četrtek, 30. julija.

VRT V AVGUSTU

V zelenjavnem vrtu je zdaj dovolj toplote za rast, skrbeti pa moramo, da bo tudi dovolj vlage. Zalivamo zvečer ali zgodaj zjutraj, ko rastline še niso ogrele. Z rednim okopavanjem po zalivanju preprečimo, da bi se zemlja zaskorjila in zasušila. Poleg zalivanja, okopavanja in pletve je za uspešno pridelovanje vrtnic nujno varovanje pred škodljivci in boleznimi. Paradižniku na vrhu odtrgamo rastni vršiček, da ne bo razvil več cvetja. Tako bodo nastavljeni plodovi dorastlim dozoreli.

Belušno zeleno začnemo beliti. Rastline postopno osujemo z zemljo, tako da gledajo iz grebena samo listi, listni peclji pa so v zemlji. Po treh tednih je beljenje končano. Velika listna površina izhlapeva vlago in pospešuje izsušitev sadike. Tudi rastlinam velikolistnih sort solate, ki jih sadimo v tem mesecu, prikrajšamo liste.

V začetku meseca sejemo *kitajski kapus*. Vznikle rastline radi napadejo bolhači, ki jih moramo zatreti, sicer bodo uničili posevek. Hibrid kitajskega kapusa nagaoka, ki je vpisan v sortni seznam do konca oktobra, razvije lepe glave, ki jih uporabljamo sveže ali v prikuhi vse do januarja.

Črni koren raste zelo dolgo, zato ga za prihodnje leto sejemo zdaj. Tako bo razvil lepše korenine.

Visok stročji fižol trgajmo vsaj dvakrat tedensko, ker bo le tako vedno znova cvetel in razvijal mlado stročje.

Kumare za vlaganje obiramo vsak drugi dan, pa tudi vsak dan, če je vreme ugodno za rast. Pri kumarah za solato pazimo, da plodov ne pustimo zoreti na vrežah. Rastlina se s hranjenjem takih plodov izčrpava, ne bo več cvetela in razvila zelenih plodov.

Z rednim namakanjem z ogreto vodo bomo povečali pridelek kumar in prepričali, da bi postale grenke. *Rane setve korenčka* zgodnjih sort moramo izkopati, da korenji ne bodo pokali. Pravočasno poberi tudi čebulo.

Okrasni vrt

Julija je bilo dovolj dežja, avgusta pa suša ne škodi, ker rastline le še dozorevajo ali cvetijo. Konec meseca sejemo travo na dobro pripravljeno površino in če teden po setvi ni dežja, moramo zalivati.

Konec meseca začnemo presajati zimzelene iglavce. Vsako sadiko po saditvi dobro zalijemo. Drugega rastlinja v okrasnem vrtu še ne bomo presajali. Srednje visoke in visoke trajnice kvarijo videz vrta, če ostanejo na rastlinah osušena in rjava stebela. Zato jih odstranimo, ko na rastlini ni več lepих cvetov. Na gredicah z enoletnicami pulimo plevel, kajti tudi ta semeni.

Največ dela imamo ta mesec z nabiranjem zelenih potaknjencev zelnatih trajnic in balkonskih rastlin. Cvetiče trajnice zdravo rastejo in lepo cveto, če jih razmnožujemo z zelenimi potaknjenci.

Vse vrste trajnic so iz leta v leto bolj košate, zato jih včasih razdelimo na manjše šope in razzadimo. Tako delimo trajnice, ki cvetijo zgodaj spomladi ali kmalu poleti. Avgusta se take vrste še obraščajo in krepijo korenine, ki jih bomo delili in razzadili pozneje jeseni, ko bodo nadzemni deli suhi.

Avgusta nabiramo tudi poganjke trajnic. Lepo se primejo zeleni poganjki, ki

jih odrežemo ravno ali pa odrezani skupaj s koreninskim poganjkom.

Narezane poganjke potaknemo v peščno zemljo v zaprti gredi, vsekakor pa ne kje v zavetni legi. Zemlji dodamo rečno mivko in pomešamo z zdrobljeno šoto, da bo nekaj časa zadrževala vlago. Na redko posajene potaknjence moramo vlažiti.

Konec avgusta bomo sadili spomladanske čebulice, zdaj pa je pravi čas za velikocvetne lilije. V nasadu vrtnic odstranjemo trajne plevele zlasti slak, ki ga izpo dežju rahle zemlje izpulimo in nato sežgemo. Če iz korenin poganjajo divjaki, jih odrežemo kolikor mogoče globoko v zemlji. Bolezni vrtnic bomo še kar zatirali, ker obe plesni še vedno delata škodo. Pojavijo se pikice pepelaste plesni. V vlažnem vremenu se pepelasta plesen pokaže najprej na odcvetelih cvetovih. Če tako vreme traja dalj časa, jih poškopimo z ustreznimi pripravki.

Z. T.

—o—

PROŠNJA ZA SEČNJO DRV

Kmečka zveza ponovno opozarja vse zainteresirane dvolastnike, ki imajo gozdne površine na jugoslovanski strani meje, da morajo do konca tega tedna predložiti Zavodu za pogozdovanje in melioracijo Krasa v Sežani prošnje za sečnjo drv za leto 1987 na celotnem kraškem gozdnogospodarskem območju. Poleg osebnih podatkov je treba v prošnji navesti številko parcele, katastrsko občino, v kateri je parcela, površino parcele in količino drevja, ki jo lastnik parcele namerava posekati.

Za svoje člane izpolnjuje prošnje Kmečka zveza. Ker se rok izteka, prošnje pa je doslej vložilo le pičlo število prizadetih, Kmečka zveza ponovno vabi člane, naj se zglasijo v njenih prostorih za ureditev zadeve.

Jack London KRALJ ALKOHOL

29

Na srečo nisem tako dolgo ostal pri tem delu, da bi mi škodovalo — vendar pa sem moral še vse leto nositi tiste obveze na zapeljivih. Toda posledica te orgije dela, ki sem si ji bil vdal, je bila, da mi je delo zamrzelo. Delati se mi kar ni dalo. Misel na delo mi je bila zoprna. Bilo mi je vseeno, četudi ne dobim nikjer stalnega dela. Učenje obrti je šlo lahko rakom žvižgat. Vse boljše je bilo rogoviliti in veseljačiti po svetu, kakor sem že prejšnje čase delal. In tako sem zopet odrinil na pot pustolovščin in jo mahnil proti vzhodu.

Toda glejte! Kakor hitro sem krenil na pot pustolovščin, sem se zopet nameril na kralja Alkohola. Gibal sem se po svetu neznanec in pitje je človeka seznanilo z možaki ter mu odprlo pot do pustolovščin. To je bilo lahko v krčmi z nadelanimi meščani ali na železnici, kjer je bil vesel železničar že prav dobre volje in oborožen z žepnimi steklenicami, ali pa v družbi pivskih bratcev. Da, in lahko se je prigodilo tudi v državi, kjer so bile alkoholne pijače prepovedane, kakor so bile n. pr. v državi Jo-

wa leta 1894, ko sem stopal po glavni cesti v Des Moinesu in so me včasih neznanici vabili v stranske zagate — in spominjam se, da sem v tistem mestu pil po brivnicah, pri vodovodnih instalaterjih in po prodajalnah pohištva.

Ko sem se klatil po Združenih državah, sem prišel do novega spoznanja. Kot klatež sem bil zadaj za pozoriščem družbe — da, prav spodaj v kleti. Tam sem lahko opazoval, kako ves ustroj deluje. Videl sem, kako so se sukala kolesa družabnega ustroja, in sem spoznal, da z dostojanstvom in častjo ročnega dela ni bilo tako kakor so mi pravili učitelji, pridigarji in politiki. Možaki brez stroke so bili kakor neumna živina. Ako pa se je človek priučil kake stroke, ni bilo dosti boljše. Ko je delavec prišel v leta ali se mu je pripetila nesreča, so ga vrgli med staro šaro kakor izrabljen stroj. Preveč sem videl primerov te vrste, ki so končali svoje življenje vse drugače kot dostojno in človeka vredno.

Moje novo spoznanje je torej bilo, da je bilo ročno delo ne vredno in da se ni iz-

plačalo. Nobene strokovne izobrazbe, je bil moj sklep, in nobene ravnateljve hčere. Možgani so se izplačali, ne pa mišice, in jaz sem trdno sklenil, da nikdar več ne ponudim svoje telesne moči na prodaj. Možgane in samo možgane sem hotel prodajati.

Vrnil sem se v Kalifornijo s trdnim sklepom, da si razvijem možgane. Za to je bilo treba šolske izobrazbe. Pred več leti sem bil dovršil ljudsko šolo in tako sem stopil v oaklandsko srednjo šolo. Da bi se preživel, sem šel za vratarja. Tudi mi je pomagala sestra in nisem bil tako visok, da ne bi komu kake trave pokosil ali preproge iztepel, samo da sem pol dne utegnil. Delal sem, da bi se odkrižal dela, in zakopal sem se vanj z vso srditostjo.

In dobro poldrugo leto nisem nič pil, niti nisem mislil na to. Nisem imel časa in gotovo tudi ne nagnjenja. Pri svojem vratarskem priučanju in pri nedolžnih zabavah, kakor šah, si nisem mogel niti trenutka utrgati. Odkril sem nov svet in moja strast, da bi ga spoznal, je bila tolikšna, da stari svet kralja Alkohola ni imel nobene privlačnosti zame.

Daleč od pustolovščin, do ušes v učenju in zaposlen vsak trenutek sem živel tako, da sem doobra pozabil, da kralj Alkohol sploh živi. Nihče v moji okolici ni pil. Ako bi kdo pil in bi tudi meni ponudil, bi gotovo pil tudi jaz. Tako pa se je zgodilo,

— *Kej rečeš, Mihec, kej je bol težko rihlat: ekonomijo u družini ali ekonomijo u državi?*

— E, jest be reku de u družini je vse bol lahko. Če je plača zmiram tista jn draginja pej večja, stisneš pas. Pej je. Država jema pej tolko reči. Zunanjo trgovino, železence, aroplane, šule, teatre jn vse sorte. Tle ni taku lahko.

— *Bejži, bejži! Samo premisli, kej vse se delajo de znajo kašni ministri. U tej vladi je minister za industrijo, u drugi vladi zna bet pej za zunanjo politiko, jn pole magari za šule jn taku naprej. Ke naši ta višji politiki se zastopejo na vse. Nikoli se nobeden ne praša: pej se zastopem jest kej na ministrstvo, ke mi ga ponujajo? Se nečko usede. Jn pole gre, kakor gre.*

— Prouzaprou je res. Vidi, denmo reč, ministrstvo za šule. Kolkó protestov, resolucij jn prfina štrajkov je blo po šulah zastran tiste ministre! Jn neč. Uana je lepu sedela vse do konca vlade. Jn nobeden jem neč ne more zatu ke uani so nedotakljivi.

— *Sej, sej. Jn lepu prtijo službe jn*

službice svojem prjatlem jn žlahti. Jn delajo kontrate za stu jn stu meljonov sez vse sorte primadonami od televizije. Ke mene me prime prou slabo ke berem, kaku sejejo pr televižjoni te meljone.

— Jn pole se dogovejo, de nimajo zadosti dnarja. Jn kej znajo naredet? Zvišajo takso za televižjon.

— *Jn prfina za nazaj. Zvišana taksa velá od prvega julija, u časnike pej dajo družga al trečega julija. Kej ni tu otroče?*

— Ma plačani so pej ku veliki strokovnjaki. Al še bol.

— *Jn kadar je velika draginja (po njej krivdi) pej si znajo lepu zvišat plače. Jn se neč ne kregajo, ma so vsi ku aden.*

— Ma u novi vladi se bojo gvišno za vse drugo kregali ku prej, ma ji ne bojo rekli pentapartito ma drugače. Ke se še ne zna.

— *Menjavaj jemè koker češ, ma koalicija je zmeram tista. Pet strank je pet*

strank jn nikoli šest. Ani so teli, de be pršu u vlado tudi Pannella od radikalcev. Si misleš, kašne be ble seje od ministrov, če be biu Pannella zraven?

— Jest neč ne mislem, grem rajše na an kvartin.

—o—

KAKO SO PRIŠLI TAKO DALEČ?

Pet romunskih družin je v Vercelliju zaprosilo za politično zavetišče. Gre za skupno 20 ljudi, med njimi 9 otrok, ki so pred dnevi prišli z vlakom do postaje v Vercelliju. Romunski državljanji so bili na vlaku, ki vozi na progi Turin - Milan, a niso imeli vozovnic, zaradi česar so jih železničarji povabili, naj izstopijo iz vlaka. Pri sebi niso imeli potnih listov, temveč le osebne izkaznice, ki pa niso veljavne za potovanje v tujino. Ker so se italijansko silno slabo izražali, ni jasno, kako so mogli priti do Vercellija.

V Sloveniji splošen preplah...

■ nadaljevanje s 4. strani

stavimo pred rojenjem, da se ne bi przgodaj osušili. Za smrekove lubadarje je pravi čas marec, tedaj ko si prve odrasle ličinke dolbejo bubilnice. Najbolj zanesljiv način izdelave lovnih dreves je, da pri beljenju ujamemo lubje z zarodom in izpadajoče hroščke na plahto, potem pa na njej iverje in škodljivce prenesemo na ogenj. Ko se na lovnem deblu pojavijo v bubilnicah že temno obarvane bube ali celo mladi hroščki, je čas za izdelavo lovnih dreves zamujen. Tedaj je treba neobeljena drevesa in lovne kupe kontaminirati z ustreznim insekticidom.

Tri najbolj škodljive lubadarje na smreki: velikega in šesterozobega smrekovega lubadarja ter progastega lestvičarja pa lahko nadziramo in zatiramo tudi s pomoč-

jo omenjenih feromonov. To so posebne vabilne snovi, ki jih kot kemične signale izločajo osebkí neke vrste, drugi osebkí iste vrste jih zaznavajo in se nanje tudi odzovejo na svojevrsten način. Z odkritjem in izolacijo naravnih in sintetičnih kongregacijskih feromonov Pheropraksa, Chalkophaksa in Linopraksa, ki pospešujejo zbiranje samčkov in samičk naštetih podlubnikov ob viru vabilnega vonja, je bilo mogoče biotehniško metodo zatiranja vpeljati tudi v prakso. Z njimi zvabimo podlubnike v posebne pasti, ki jih nato mehanično uničimo. Feromoni omogočajo selektivno zatiranje in niso strupeni za okolje. Ker ne podirajo strukturnega razmerja v svetu žuželk, se po njihovi uporabi spet uveljavi v gozdu biološko ravnatežje.

Z. T.

ako sem ujel le količkaj prostega časa, da sem ga porabil za šah ali za sprehod z brhkimi dekleti, ki so bile tudi dijakinje, ali pa sem se vozil s kolesom, kadar sem bil tako srečen, da ni bilo zastavljeno.

Kar ves čas podčrtavam, je tole: v meni ni bilo niti najmanjšega sledu požeelnja po alkoholu in to vzlic dolgemu in strogemu učenju pri kralju Alkoholu. Vrnil sem se bil z druge plati življenja in sem se naslajal s to arkadijsko preprostostjo učeče se mladine. Poleg tega sem bil našel pot v kraljestvo duha in sem se duševno opajal. (Na žalost pa ima, kakor sem v poznejši dobi spoznal, tudi duševna opojenost svojega mačka!)

Za dovršitev srednje šole so bila določena tri leta. Postal sem nestrpen. Poleg tega je postajalo moje šolanje iz dernarnih ozirov nemogoče. Na tak način mi ni bilo mogoče vzdržati do konca, jaz pa sem si silno želel, da bi že vstopil na vseučilišče. Ko sem imel eno leto srednje šole za seboj, sem sklenil, da si učenje okrajšam. Sposodil sem si denarja in plačal vstopnino za v višji razred neke pripravljavnice za sprejemni izpit na vseučilišču. Naredili so mi načrt, po katerem bi lahko čez štiri mesece vstopil na vseučilišče; na ta način bi si prihranil dve leti.

In kako sem se pilil! V tretjini enega leta sem moral predelati novo snov, za katero se pri rednem šolanju rabi dve leti. Pet tednov sem se gulil, da so se mi kvadratične enačbe in kemične formule kar cedile iz ušes. Tedaj pa me je vodja tiste akademije poklical k sebi. Zelo žal mu je, je rekel, ampak on mi je primoran vrniti učinó ter me prositi, da naj šolo zapustim. To da ni v nobeni zvezi z mojim napredkom. Imam tudi dobre rede in je prepričan, da bi tudi na vseučilišču uspeval, ako bi mi s svojo šolo pomagal do njega. Nerodno pa je, da so začeli jezike brusiti zaradi mojega slučaja. Kaj! V štirih mesecih da bo predelal snov dveh let! To bi bilo nezaslišano in vseučilišča bi začela strožje nastopati glede uradno priznanih pripravljavnih šol. Take sramote pa ne more trpeti in zavoljo tega naj bom tako prijazen in naj grem.

Pa sem šel. Vrnil sem izposojeni denar, škripal z zobmi in se pričel sam pripravljati. Do sprejemnih izpitov na univerzi je bilo še tri mesece časa. Brez laboratorijskih poskusov, brez navodil sem sedel v svoji spalnici in naprej tlačil tisto dveletno snov v tri mesce ter ponavljal snov prejšnjega leta.

Po devetnajst ur na dan sem se učil. To je trajalo tri mesece in le tu pa tam

sem prekinil delo. Telo se mi je utrudilo, duh se je izmučil, ampak jaz sem vztrajal. Tudi oči so se utrudile in me jele skleteti, ampak nisem omagal. Morebiti da sem proti koncu postal malce zmešan. Vem, da sem bil tisti čas prepričan, da sem iznašel formulo za kvadraturó kroga, vendar sem odločno odlašal na čas po izpitih, da jo izdelam. Potem jim že pokažem.

Prišli so dnevi izpitov in ves ta čas skora j nisem zatisnil oči in sem porabil vsak trenutek za učenje in ponavljanje. In ko sem oddal poslednjo izpitno nalogo, sem bil živčno popolnoma izčrpan. Nobene knjige nisem hotel videti. Nisem hotel niti misliti ali pogledati človeka, ki je bil zmožen misliti.

Za tako stanje je bilo samo eno zdravilo in tega sem si dal sam — pot pusto lovščin. Nisem čakal, da bi izvedel za izid svojih izpitov. Naložil sem balo odej in nekoliko mrzlega živeža v izposojen čoln in razvil jadro. Vozil sem se s koncem zgodnje jutranje oseke, nameril v zalivu na pričetek plime in oddrvel z močno sapo. Zaliv San Pablo in preliv Carquinez pri topilnici Selby sta se penila, ko sem hitel naprej in pustil za seboj znane točke na kopnem, ki sem jih spoznal, ko sva se z Nelsonom vozila na Reindeeru.

(Dalje)